

hoge wal

27/07/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

De Oude Algemene Begraafplaats aan de Hoge Wal in Woerden is gesloten. Het toegangshek zit stevig op slot en de mensen erachter zijn al lang vergeten door de wereld die buiten het hek aan ze voorbijraast.

Stiekem glijd ik langs het hoge hek de stadswal af. Bij de gracht aangekomen is het hek een stuk lager en voorzichtig stap ik erover. Daarna weer een stukje omhoog en dan sta ik in een andere wereld.

Al deze mensen hebben ook geliefden en familie gehad. Grote groepen zijn er langs hun graf gelopen toen ze begraven werden. Nu liggen ze er eenzaam en verlaten bij. Sommige stenen zijn verweerd en versleten door regen en zon. Het is soms onleesbaar wie hier zijn laatste rustplaats heeft gevonden. Andere stenen zijn omgevallen en dekstenen gescheurd. Een blik in het graf is mogelijk, maar er is niets te zien dan grondwater. Het dak van de toegangspoort is lek en bedekt met blauw plastic.

Aan de grafsteen van een arts hangt een bordje met daarop de tekst: "Van zijn dankbare patiënten". Het is losgeraakt en hangt nog slechts aan één schroefje. Een bronzen plaquette van de arts is al naar beneden gevallen. Zo geliefd en nu zo verlaten. Alles verdwijnt in de mist van de tijd.

Oude begraafplaatsen zijn mooi en rustgevend vind ik. Daarom loop ik er regelmatig overheen of ga er even zitten. Hier zijn geen bankjes en daarom loop ik verder. Het graf van de familie Paling is bedekt met klimop. Als ik deze wegschuif zie ik het familiewapen met een duikershelm en een paling. Ik moet erom glimlachen en maak een foto. Ik besluit de foto op Wikipedia te zetten. Zodoende zal dit graf nooit verdwijnen en voor eeuwig op het internet staan. Mooie gedachte, zeker als de gemeente Woerden besluit om hier huizen te bouwen. Laten we maar hopen dat er een stiltepark van wordt gemaakt.

Misschien ga je wel nooit dood of merk je het zelf niet. Bij iedere gebeurtenis en keuze ontstaat er misschien wel een parallel universum waarin je verder leeft zonder dat je het merkt. Je denkt dat je net de boom mist en je leeft verder, maar voor anderen lijkt het alsof je gestorven bent. Dat zou wel mooi zijn, iedereen een lang en gezond leven.

We denken zoveel te weten, maar begrijpen veruit het meeste niet. Sommige dingen zijn niet te bevatten. Waarom moet een kind uit groep 6 sterven? God zwijgt en mijn hoofd draait door. Ik weet het niet. We kunnen alleen maar hopen, vertrouwen en geloven. Weten geeft geen antwoorden.

Ik klim het hek weer over en loop de razende wereld weer tegemoet. Een kaarsje aansteken in de Bonaventurakerk is het eerste wat in me opkomt.